

Володимир Юрійович ПОПОВ,

кандидат юридичних наук

(Національний науковий центр «Інститут судових експертиз ім. Засл. проф. М. С. Бокаріуса»

Міністерства юстиції України, м. Харків)

СПОСОБИ ВТРУЧАННЯ У ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

У статті визначено, що способи втручання у діяльність представників органів державної влади, як правило, не є повноструктурними, їм притаманні лише два етапи: підготовки та безпосереднього вчинення. На підставі проведеного узагальнення положень наукових праць і матеріалів слідчої та судової практики визначено, що до типових способів скоєння втручання у діяльність представників органів державної влади віднесено всі ті, що пов'язані зі втручанням у їхню діяльність шляхом фізичного перешкоджання виконанню функціональних обов'язків. Це, зокрема: ненадання фізичного доступу до місця події з метою подальшого виконання службових повноважень у межах, передбачених законом; висловлення ультимативних вимог щодо невиконання працівником органу державної влади своїх функціональних обов'язків, у тому числі із застосуванням погроз або з погрозою ненадання можливості отримання певних благ; перешкоджання вилученню матеріальних об'єктів, що є приватною власністю, але на яку накладено арешт на підставі судового рішення і яка підлягає подальшій реалізації з метою забезпечення вирішення по суті вимог, які стали підставою для відкриття виконавчого провадження тощо. За результатами аналізу слідчої та судової практики визначено, що в абсолютній більшості причетними особами не скоюються дії щодо приховування протиправної діяльності.

Ключові слова: кримінальне правопорушення, механізм злочину, спосіб учинення кримінального правопорушення, втручання у діяльність, представник органу державної влади.

Постановка проблеми. Кримінальні правопорушення, пов'язані з утручанням у діяльність представників органів державної влади, охоплюють злочини та кримінальні проступки, яким притаманна

складність у виявленні та розслідуванні. Об'єднуючою ознакою, на підставі якої виокремлено ці кримінальні правопорушення, є суспільна небезпека, що полягає в перешкодженні ефективному виконанню державою покладених на неї функцій. Також до таких ознак належать ще і спосіб учинення кримінальних правопорушень, що полягає у втручанні в діяльність її представників, наділених владними повноваженнями, тобто які фактично представляють державу у певних суспільних відносинах. Отже, і окремі ознаки особи потерпілого також є визначальною ознакою для виокремлення цієї групи кримінальних правопорушень з-поміж усіх інших.

Дослідження проблематики криміналістичного забезпечення розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних зі втручанням у діяльність представників органів державної влади, потребує аналізу, узагальнення та впровадження наукових рекомендацій, методів, прийомів і засобів, що сприяють ефективній протидії цим діянням. Вирішення цього завдання неможливе без ґрунтовного дослідження механізму кримінально протиправної діяльності, що має покладатися в основу інформаційного базису під час побудови криміналістичної методики.

Вагомий внесок у формування та застосування криміналістичних методик розслідування зробили такі науковці, як Ю. П. Аленін, Л. І. Аркуша, В. П. Бахін, А. Ф. Волобуєв, В. О. Гусєва, В. А. Журавель, А. В. Іщенко, І. І. Когутич, О. Н. Колесніченко, В. О. Коновалова, В. С. Кузьмічов, Є. Д. Лук'янчиков, М. В. Салтевський, М. О. Селіванов, Р. Л. Степанюк, В. В. Тіщенко, О. В. Федосова, В. М. Шевчук, В. Ю. Шепітько, Б. В. Щур та інші. Однак, попри значний науковий доробок, комплексне дослідження проблем криміналістичного забезпечення розслідування правопорушень, пов'язаних із втручанням у діяльність органів державної влади, досі не здійснено. Поза увагою досі залишаються й елементи механізму кримінально протиправної діяльності, пов'язаної зі втручанням у діяльність представників органів державної влади.

Мету статті визначено як з'ясувати особливості способів втручання в діяльність представників органів державної влади.

Виклад основного матеріалу. Спосіб скоєння кримінального правопорушення – це міжпредметна категорія, адже більшість наук кримінально-правового циклу визначають її як предмет самостійних наукових розвідок. Така увага до цього елементу механізму кримінального правопорушення зумовлена тим, що він належить до якісних характеристик кримінальної протиправної діяльності особи, яка ще і найтісніше взаємопов'язана із властивостями інших елементів кримінально протиправної події¹. Тобто відомості про спосіб учинення кримінального правопорушення пов'язані кореляційними зв'язками із особою злочинця, мотивом і метою його протиправної діяльності тощо.

Пізнання способу кримінального правопорушення є найскладнішим у

¹ Гора І. В. Поняття способу вчинення злочину та його значення в розкритті та розслідуванні. *Leges et viae*. 2012. № 9. С. 36.

діяльності представників органів досудового розслідування і одночасно найважливішим напрямом кримінального процесуального пізнання, адже саме в ньому відображається об'єктивна сторона складу кримінального правопорушення, її складові. Саме тому, вивчаючи характер поведінки особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, слідчий може визначити шляхи налагодження психологічного контакту з підозрюваним, підібрати тактичні прийоми, котрі будуть ефективними у конкретній слідчій ситуації, вирішити інші тактичні завдання розслідування.

Узагальнюючи наукові підходи до криміналістичного визначення поняття «спосіб учинення кримінального правопорушення» слід зауважити про превалювання трьох підходів. Згідно з першим спосіб – це завжди сукупність певних актів поведінки. Відповідно до другого підходу спосіб – комплекс дій суб'єкта щодо підготовки до вчинення кримінального правопорушення, його безпосереднього скоєння та щодо приховування злочинного діяння і його наслідків. Третій підхід передбачає розуміння способу, як структурованої системи певних дій особи, що реалізовані нею задля реалізації злочинного умислу¹. Недоліком окреслених підходів, на нашу думку, є те, що не всі вони стосуються відмежування сутності та структури способу.

Визначаючи структуру способу вчинення кримінального правопорушення ми погоджуємося з підходом М. В. Даньшина, який вказує, що спосіб учинення злочину – це непостійна категорія, тому що будучи зумовленим поведінкою винної особи, ситуаціями, які виникають до та після вчинення злочину і комплексом інших обставин: він може бути триланковим (включаючи в себе поведінку суб'єкта злочину до, під час та після реалізації злочинного умислу), або дволанковим (у різних комбінаціях), чи навіть одноланковим (характеризує поведінку суб'єкта лише під час реалізації комплексу дій, спрямованих на безпосередню реалізацію злочинного умислу)².

Способи втручання в діяльність представників органів державної влади є численними та багатоманітними, однак їх не слід досліджувати, залишаючи поза увагою концептуальні положення сучасної доктрини кримінального права. Щодо використаних законодавцем термінологічних конструкцій, вжитих для позначення безпосередніх способів втручання у діяльність, то вони є недостатньо розробленими й однозначними. Законодавцем згадується, що втручання здійснюється:

- «з метою впливу на їхні дії чи рішення» (ч. 4 ст. 157 КК України);

¹ Зав'ялов С. М. Спосіб вчинення злочину і сучасні проблеми вивчення та використання у боротьбі зі злочинністю: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Київ, 2005. С. 7; Шепітько В. Ю. Криміналістика. Енциклопедичний словник (українсько-російський і російсько-український) / за ред. акад. НАН України В. Я. Тація. Харків: Право, 2001. С. 208; Пясовський В. В. Спосіб учинення злочину як елемент криміналістичної характеристики умисного вбивства дитини батьками, родичами або особами, на яких покладено обов'язки з її виховання. *Криміналістичний вісник*. 2016. № 1 (25). С. 70; Гусева В. О. Теоретичні основи методики розслідування злочинів проти авторитету органів державної влади у сфері правоохоронної діяльності: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.09. Харків, 2021. С. 145.

² Даньшин М. В. Класифікація способів приховування злочинів у криміналістиці: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Харків, 2000. С. 8.

- «вплив у будь-якій формі ... з метою перешкодити виконанню ним службових обов'язків, здійсненню ... діяльності або добитися прийняття незаконного рішення» (ч. 1 ст. 343 КК України);

- «незаконний вплив у будь-якій формі ... з метою перешкодити виконанню ними службових обов'язків або добитися прийняття незаконних рішень» (ч. 1 ст. 344 КК України);

- «втручання в будь-якій формі в діяльність ... з метою перешкодити виконанню ним службових обов'язків або добитися винесення неправосудного рішення» (ч. 1 ст. 376 КК України)¹. Тобто законодавцем їх здебільшого не деталізовано, а це дозволяє констатувати той факт, що вони не мають важливого значення для кваліфікації кримінального правопорушення, однак це не виключає потребу їх кримінального процесуального пізнання та доказування в контексті наявності його в діях особи (зовнішньому виразі актів поведінки). Найчастіше способи кримінально протиправної поведінки обираються особою злочинця з огляду на особливості обстановки вчинення кримінального правопорушення у якій виник злочинний умисел, індивідуальних характеристик особи злочинця, його досвіду, інколи статусу в суспільстві тощо.

Водночас під втручанням у діяльність працівника правоохоронного органу згідно з Постановою Пленуму ВС України «Про застосування судами законодавства, що передбачає відповідальність за посягання на життя, здоров'я, гідність та власність суддів і працівників правоохоронних органів» слід розуміти «конкретні дії, спрямовані на перешкоду у виконанні цим працівником службових обов'язків або на досягнення прийняття неправомірного рішення»². Нею ж визначено, що втручання може полягати «в умовлянні, шантажуванні потерпілого, погрозі відмовити у наданні законних благ, а також у будь-якій іншій формі впливу»³.

При цьому під «втручанням у діяльність судових органів слід розуміти вплив на суддю у будь-якій формі (прохання, вимога, вказівка, погроза, підкуп, насильство, критика судді в засобах масової інформації до вирішення справи у зв'язку з її розглядом тощо) з боку будь-якої особи з метою схилити його до вчинення чи невчинення певних процесуальних дій або ухвалення певного судового рішення. При цьому не має значення, за допомогою яких засобів, на якій стадії процесу та в діяльність суду якої інстанції здійснюється втручання»⁴. Інших законодавчих положень або

¹ Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 № 2341-III. *Верховна Рада України*: офіційний веб-портал. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення: 16.05.2024).

² Про застосування судами законодавства, що передбачає відповідальність за посягання на життя, здоров'я, гідність та власність суддів і працівників правоохоронних органів : постанова Пленуму Верховного суду України від 26.06.1992 № 8. *Верховна Рада України*: офіційний веб-портал. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0008700-92#Text> (дата звернення: 16.02.2025).

³ Про застосування судами законодавства, що передбачає відповідальність за посягання на життя, здоров'я, гідність та власність суддів і працівників правоохоронних органів : постанова Пленуму Верховного суду України від 26.06.1992 № 8. *Верховна Рада України*: офіційний веб-портал. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0008700-92#Text> (дата звернення: 16.02.2025).

⁴ Про незалежність судової влади: Постанова Верховного суду України від 13.06.2007 № 8.

офіційних роз'яснень немає. В юридичній літературі дають більш різноманітні визначення та види різновидів.

Щодо теоретичного розуміння способів учинення втручання, то вчені вже здійснювали спроби розроблення цієї проблематики. Так, способи втручання в діяльність судових органів України визначила та дослідила В. С. Яковлева. Авторка вказала, що у практичній діяльності мають місце такі види втручання у діяльність судових органів як: письмові; усні; реалізовані із застосуванням технічних засобів зв'язку. Згідно із проведенням В. Я. Яковлевою дослідженням, найпоширенішим є саме усний спосіб передачі судді інформації, що спрямована на схилення потерпілого до винесення «бажаного», зокрема, неправосудного судового рішення. За процесуальною формою вираження, авторкою класифіковано способи втручання на процесуальні та непроцесуальні види. Типовим при цьому є саме непроцесуальний тиск на суд, що, як пояснила авторка, зумовлено цілеспрямованим намаганням винних осіб приховати свої злочинні дії, мінімізації способів викриття фактів учинення тиску на суддю¹.

Також В. С. Яковлева, зауважила, що втручання може здійснюватися виключно у формі реалізації активних дій і класифікувала такі способи (які в диспозиції ст. 376 КК України визначені як форми) на загальні та додаткові. До першої групи вона віднесла:

- критику судді у медіа;
- залякування судді, його близьких (родичів чи членів сім'ї);
- висловлення прохань.

До другої групи – додаткових способів, В. С. Яковлева віднесла:

- несанкціоновані пікети та мітинги у зв'язку з розглядом конкретних справ;

- неналежну поведінку під час судових засідань;
- надіслання скарг на суддю до Вищої ради правосуддя та ін.²

Зауважимо, що вдаються окремі особи і до вчинення дій насильницького характеру, які, зокрема, пов'язані з фізичним впливом на особу. Так, у справі № 760/7663/18, що розглянута Солом'янським районним судом м. Києва, дослідження обстановки стало підґрунтям для встановлення низки відомостей інформаційного характеру, котрі підлягають з'ясуванню у процесі розслідування кримінального правопорушення. Відповідно до обставин справи, обвинувачений 22.01.2018, приблизно о 13:05, перебуваючи в приміщенні залу судового засідання № 1104 Апеляційного суду м. Києва по вул. Солом'янській, 2-а у м. Києві, в ході відкритого судового засідання, у якому приймав участь в якості позивача, отримавши відмову колегії суддів Апеляційного суду м. Києва, під головуванням потерпілого, у задоволенні поданого ним клопотання, не

Верховна Рада України: офіційний веб-портал. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0008700-07> (дата звернення: 16.02.2025).

¹ Яковлева В. С. Втручання у діяльність судових органів в Україні: оцінка сучасного стану. *Питання боротьби зі злочинністю*. 2020. № 40. С. 128.

² Яковлева В. С. Вказ. праця. С. 128.

погоджуючись з вказаним рішенням Апеляційного суду м. Києва, реалізуючи умисел, направлений на втручання в діяльність головної судді з метою перешкодити виконанню нею службових обов'язків, о 13:12, підійшов до столу, за яким перебували судді, кинув паперовий пакет з порошкоподібною речовиною білого кольору, який заздалегідь підготував і утримував в руці, у головуючу суддю, удар яким прийшовся у ліву частину голови судді, оглушивши останню на деякий час. Від удару пакет розірвався, з нього висипалась порошкоподібна речовина білого кольору, потрапивши на волосся і одяг судді, на стіл зі справою. Вказаними умисними діями обвинувачений порушив звичайний режим роботи суддів, вчинив втручання в діяльність судді з метою перешкодити виконанню нею службових обов'язків¹.

С. О. Книженко до типових способів втручання в діяльність судових органів віднесла прості, кваліфіковані способи та втручання з використанням свого службового становища. Серед простих способів авторкою виокремлено такі форми впливу, які здебільшого реалізуються без значних витрат ресурсів та можуть бути, як безпосередніми, так і опосередкованими². Прикладом безпосереднього впливу є ситуації, коли особа з метою добитися від судді певного рішення у цивільному провадженні почав переслідувати суддю і з використанням погроз виразив вимогу прийняти незаконне рішення³. Опосередкований вплив, згідно із позицією вченої, здійснюється через третіх осіб. Кваліфіковані способи – це вплив, який включає в себе злочинні комбінації, що можуть включати блокування залів судових засідань чи приміщень суду, несанкціоновані протести біля будівель суду тощо⁴.

З огляду на викладені положення можемо узагальнити, що будь-яке втручання та незаконний вплив передбачають реалізацію активних дій, спрямованих на перешкоджання діяльності та прийняття незаконних рішень.

В. О. Гусева зауважила, що перешкоджання діяльності представників правоохоронних органів здійснюється у вигляді впливу шляхом умовляння, шантажу, погрози у відмові в наданні законних благ тощо. Вплив може бути реалізований безпосередньо фізично, під час контакту з потерпілим, усно або письмово через третіх осіб, із застосуванням засобів медіа, можливостей Інтернет-зв'язку чи інших технічних засобів зв'язку. Відповідно до аналізу, проведеного авторкою, здебільшого перешкоджання здійснюється без попередньої підготовки. Фактична реалізація, що відбувається на стадії

¹ Вирок Солом'янського районного суду м. Києва від 12.11.2019, у справі № 760/7663/18. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/85603512> (дата звернення: 18.02.2025).

² Книженко С. О. Способи втручання в діяльність судових органів. Актуальні проблеми кримінального процесу та криміналістики. тези доп. міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 29 жовт. 2021 р.) Харків : ХНУВС, 2021. С. 169.

³ Вирок Бородянського районного суду Київської області від 19 червня 2012 року у справі № 1006/3678/12. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/24885853> (дата звернення: 18.02.2025).

⁴ Книженко С. О. Зазнач. твір. С. 169-171.

безпосереднього вчинення, здебільшого полягає у:

- невиконанні законних вимог правоохоронців;
- висуненні незаконних вимог у формі погроз, шляхом застосування фізичного чи психічного впливу;
- блокуванні діяльності працівників правоохоронних органів тощо ¹.

Так, зокрема, у справі, що розглядалася Любешівським районним судом Волинської області, як знаряддя, що сприяло реалізації злочинного умислу обвинуваченого, використовувався трактор кустарного виробництва. Зокрема, відповідно до встановлених обставин справи, обвинувачений, діючи умисно за попередньою змовою з нестановленими під час досудового розслідування особами, матеріали стосовно яких виділено в окреме кримінальне провадження, задля перешкоджання слідчому в особливо важливих справах слідчого відділу Управління СБУ у Волинській області у проведенні фіксації та документування слідів злочину і протиправних дій осіб, які ймовірно незаконно видобували корисні копалини – бурштин-сирець, наполегливо умовляв, а пізніше вимагав у слідчого не складати протокол огляду місця події, не вилучати знаряддя ймовірно вчиненого злочину, прийняти незаконне рішення про повернення вилучених знарядь злочину. Продовжуючи свої протиправні дії, обвинувачений на зауваження та законні вимоги слідчого не заважати у проведенні слідчих (розшукових) дій, з метою перешкодити працівникам правоохоронного органу у виконанні службових обов'язків при виконанні невідкладних слідчих дій, користуючись підтримкою нестановлених органом досудового розслідування осіб, котрі діяли агресивно, незаконно завів двигуна в тракторі кустарного виробництва, вилученому з місця події та разом з особою, справа відносно якої виділена в окреме провадження, почали рух в напрямку потерпілого й інших правоохоронців, змусивши таким чином припинити виконання невідкладної слідчої (розшукової) дії – огляду місця події ².

Проведений аналіз слідчої та судової практики дозволяє узагальнити, що в контексті способів скоєння втручання у діяльність представників органів державної влади, то вони полягають у вчиненні цілого комплексу, як фізичних, так і інтелектуальних дій (84%). Щодо інтелектуальних дій, то вони здебільшого мають характер інтелектуального (психологічного) впливу (тиску, шантажу, умовлянь тощо).

Більш простими є способи скоєння втручання у діяльність працівників правоохоронних органів, державних і приватних виконавців, а також працівників виборчих комісій. Як правило, втручання в їх діяльність полягає у фізичному перешкодженні виконанню функціональних обов'язків. Це, зокрема:

¹ Гусева В. О. Теоретичні основи методики розслідування злочинів проти авторитету органів державної влади у сфері правоохоронної діяльності: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.09. Харків, 2021. С. 153–154.

² Вирок Любешівського районного суду Волинської області від 14.07.2016. Справа №162/565/16-к. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/58930377> (дата звернення: 18.02.2025).

- ненадання фізичного доступу до місця події з метою подальшого виконання службових повноважень у межах, передбачених законом;

- висловлення ультимативних вимог щодо невиконання працівником органу державної влади своїх функціональних обов'язків, у тому числі із застосуванням погроз або вказівкою щодо неможливості отримання певних благ;

- перешкоджання вилученню матеріальних об'єктів, що є приватною власністю, але на яку накладено арешт на підставі судового рішення і яка підлягає подальшій реалізації з метою забезпечення вирішення по суті вимог, які стали підставою для відкриття виконавчого провадження тощо.

За результатами аналізу слідчої та судової практики доходимо висновку, що в абсолютній більшості причетними особами не скоюються дії щодо приховування протиправної діяльності.

Висновки. Проведений аналіз дозволяє узагальнити, що способи втручання у діяльність представників органів державної влади, як правило, не є повноструктурними, їм притаманні лише два етапи: підготовки та безпосереднього вчинення. До типових способів скоєння втручання у діяльність представників органів державної влади віднесено всі ті, що пов'язані зі втручанням у їхню діяльність шляхом фізичного перешкоджання виконанню функціональних обов'язків. Це, зокрема: ненадання фізичного доступу до місця події з метою подальшого виконання службових повноважень у межах, передбачених законом; висловлення ультимативних вимог щодо невиконання працівником органу державної влади своїх функціональних обов'язків, у тому числі із застосуванням погроз або вказівкою щодо неможливості отримання певних благ; перешкоджання вилученню матеріальних об'єктів, що є приватною власністю, але на яку накладено арешт на підставі судового рішення і яка підлягає подальшій реалізації з метою забезпечення вирішення по суті вимог, які стали підставою для відкриття виконавчого провадження тощо. За результатами аналізу слідчої та судової практики визначено, що в абсолютній більшості причетними особами не скоюються дії щодо приховування протиправної діяльності.

З огляду на викладене, вважаємо, що перспективи подальших досліджень мають полягати у встановленні кореляційних зв'язків між способом учинення втручання в діяльність представників органів державної влади.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Вирок Бородянського районного суду Київської області від 19 червня 2012 року у справі № 1006/3678/12. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/24885853> (дата звернення: 18.02.2025).

2. Вирок Любешівського районного суду Волинської області від 14.07.2016. Справа №162/565/16-к. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/58930377> (дата звернення: 18.02.2025).
3. Вирок Солом'янського районного суду м. Києва від 12.11.2019, у справі № 760/7663/18. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/85603512> (дата звернення: 18.02.2025).
4. Гора І. В. Поняття способів вчинення злочину та його значення в розкритті та розслідуванні. *Legea și viața*. 2012. № 9. С. 35–38.
5. Гусева В. О. Теоретичні основи методики розслідування злочинів проти авторитету органів державної влади у сфері правоохоронної діяльності : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.09. Харків, 2021. 538 с.
6. Даньшин М. В. Класифікація способів приховування злочинів у криміналістиці : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Харків, 2000. 19 с.
7. Зав'ялов С. М. Спосіб вчинення злочину і сучасні проблеми вивчення та використання у боротьбі зі злочинністю : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Київ, 2005. 21 с.
8. Книженко С. О. Способи втручання в діяльність судових органів. Актуальні проблеми кримінального процесу та криміналістики. тези доп. міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 29 жовт. 2021 р.) Харків : ХНУВС, 2021. С. 169–171.
9. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 № 2341-III. *Верховна Рада України*: офіційний веб-портал. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення: 16.05.2024).
10. Про застосування судами законодавства, що передбачає відповідальність за посягання на життя, здоров'я, гідність та власність суддів і працівників правоохоронних органів : постанова Пленуму Верховного суду України від 26.06.1992 № 8. *Верховна Рада України*: офіційний веб-портал. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0008700-92#Text> (дата звернення: 16.02.2025).
11. Про застосування судами законодавства, що передбачає відповідальність за посягання на життя, здоров'я, гідність та власність суддів і працівників правоохоронних органів : постанова Пленуму Верховного суду України від 26.06.1992 № 8. *Верховна Рада України*: офіційний веб-портал. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0008700-92#Text> (дата звернення: 16.02.2025).
12. Про незалежність судової влади : постанова Верховного суду України від 13.06.2007 № 8. *Верховна Рада України*: офіційний веб-портал. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0008700-07> (дата звернення: 16.02.2025).
13. Пясковський В. В. Спосіб учинення злочину як елемент криміналістичної характеристики умисного вбивства дитини батьками, родичами або особами, на яких покладено обов'язки з її виховання. *Криміналістичний вісник*. 2016. № 1 (25). С. 69–73.

14. Шепітько В. Ю. Криміналістика. Енциклопедичний словник (українсько-російський і російсько-український) / за ред. акад. НАН України В. Я. Тація. Харків : Право, 2001. 560 с.

15. Яковлева В. С. Втручання у діяльність судових органів в Україні: оцінка сучасного стану. *Питання боротьби зі злочинністю*. 2020. № 40. С. 126–131. DOI: <https://doi.org/10.31359/2079-6242-2020-40-126>.

Стаття надійшла до редакції 27.03.2025

Volodymyr Yu. POPOV,

PhD in Law

(National Scientific Center «Hon. Prof. M. S. Bokarius Forensic Science Institute», Kharkiv, Ukraine)

METHODS OF INTERFERENCE IN THE ACTIVITIES OF STATE AUTHORITY BODIES

The article determines that the methods of interference in the activities of representatives of state authorities, as a rule, are not fully structured, they are characterized by only two stages: preparation and direct commission. Based on the generalization of the provisions of scientific works and materials of investigative and judicial practice, it is determined that the typical methods of interference in the activities of representatives of state authorities include all those that are associated with interference in their activities by physically obstructing the performance of functional duties. These include: failure to provide physical access to the scene of the incident in order to further perform official duties within the limits provided for by law; expression of ultimatums regarding the failure of an employee of a state authority to perform his functional duties, including with the use of threats or with the threat of not providing the opportunity to receive certain benefits; preventing the seizure of material objects that are private property, but which have been seized on the basis of a court decision and which are subject to further implementation in order to ensure the resolution of the claims that became the basis for the opening of enforcement proceedings, etc. According to the results of the analysis of investigative and judicial practice, it was determined that in the absolute majority of cases, the persons involved do not commit actions to conceal illegal activities.

Key words: *criminal offense, mechanism of crime, method of committing a criminal offense, interference in activities, representative of a state authority.*